

διαβήναι πρὸς τὴν Γραμματείαν, διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἡμετέρας.

Τὰ βιβλία ταῦτα, συνιστάμενα εἰς 50 Ἀλφαβητάκια, 100 Ἀριθμητικά, 50 Ἱστορίαι τῆς Ἑλλάδος, 20 Ἱστορίαι τῆς Ρώμης, 100 Εἰσοὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, 30 τοῦ Ἰωσήφ, 10 Ἱστορίαι τοῦ Μωϋσέως, 100 Περιλήψεις τοῦ Εὐαγγελίου, 100 Βοήθειαι τοῦ τέκνου, 20 τοῦ βιβλιαρίου ἐπιγραφόμενου, ὁ Μικρὸς Φιλόσοφος, καὶ 8 Ἱστορίαι τῆς μικρᾶς Ἀννης, 588 ἦτοι πεντακλῆσια ὀγδοήκοντα ὀκτὼ τὰ πάντα, παραλαβούσα, Αἰδεσιμώτατε Κύριε, ἡ Γραμματεία αὕτη, ἐν ᾗ τὰς πληροφόρησι θελὼν χρησιμεύσει πρὸς τὸν ὅποιον ἐγχορηγήθησαν σκοποὶ, ἀποδίδει συγχρόνως πρὸς τὴν φιλόνητον φροντίδα τὸν ὀρεζόμενον ἔπαινον, καὶ τὰς ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας εὐχαριστίας, πρὸς φωτισμὸν τῆς ὁποίας ἀγωνίζεσθε μετ' ὅσον ζῆλον, Αἰδεσιμώτατε, ἐπαληθεύοντες διὰ τῶν ἔργων τὴν ἰσχύος κλῆσιν, καὶ πραγματοποιοῦντες τὰς θείας τοῦ Εὐαγγελίου ἀρχάς, τὰς ὁποίας προσβύετε.

Υ. Γ. Ἐλήφθησαν προσέτι καὶ 50 σώματα τῆς Περιλήψεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὰ ὅποια εὐηρεστήθητε, Κύριε, νὰ διευθύνετε ἀρτίως πρὸς τὴν Γραμματείαν ταύτην.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 12 Ἰουλίου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. ΡΙΖΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Ἰουλίου.

Ἀπὸ τὰ ἐκ Βαυαρίας ἐλθόντα σήμερον ἰδιαίτερα γράμματα μαθάνομεν ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸ Μονάχιον ἐκ Λινδίνου ἡ μεταξὺ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ τοῦ Βασιλέως συνθήκη· ὅτι ἡ διορισθεῖσα Βασιλικὴ Επιτροπὴ σύγκειται παρὰ τῶν Κυρίων Ἀρμυνοπεργίου, Μουερ καὶ Ἀδελ, καὶ μέλλει ν' ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κατ' ἀρχὰς τοῦ ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου μετ' ἑπτὰ χιλιάδας στρατὸν, εἰς τὸν ὅποιον συγκαταλέγονται διαφόροι μαχηταὶ ἐκ τῶν Ἀκαδημιῶν, καὶ πολλοὶ τεχνίται, ἐπιθυμοῦντες νὰ καταστῶσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Ἐκτάκτου Τοποτηρητοῦ Τριπόλεως καὶ Λεονταρίου.

Ἐκ Τριπολιτσᾶς, 27 Ἰουλίου.

Ὁ ἀποστάτης Καλλέργης μετὰ τριακοσίων ὡς ἐγγιστα ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ στρατιωτῶν ἀποπλανημένων, μετέβη χθὲς ἀπὸ τὸ χωρίον Βαλτέτσι, ἐπὶ σκοπὸν νὰ καθέσῃ τὴν θέσιν τοῦ Παρθενίου, ὅπου τοποθετούμενος νὰ δουλέῃ καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐκεῖ προ ἡμερῶν ἐμφολευόντος ληστοῦ Καραμεσσίου νὰ καταπιέσῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν κοινωνίαν τῶν ὁδῶν.

Οἱ ἐνταῦθα ὑπληροχῆται ἐγνώρισαν ἀναγκαῖον ν' ἀντιτάξωσι κατ' αὐτοῦ ἐθνικὴν δύναμιν, καὶ ματαιώσωσι τὸ ὀλέθριον κίνημα τοῦ ἀποστάτου. Σήμερον τὸ πρωὶ ἐξεστράτευσεν μετὰ τὸ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ σώμα ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ Χ. Χρήστος, συμπαραλαβὼν καὶ ἐν μέρος πεζῶν στρατιωτῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ Θ. Γρίβα. Ὁ εἰρημνικὸς Ἀρχηγός, ἅμα φθάσας εἰς τὴν θέσιν, ὅπου ἦσαν ὠχυρωμένοι οἱ ἀποστάται, διέκρινεν εἰς τρεῖς πτέρυγας τοὺς τε ἱππεῖς καὶ πεζοὺς στρατιώτας, αἵτινες ὀρμήσαντες ἐκ πρώτης ἀφετηρίας διέλυσαν τὸ σῶμα τῶν ἀποστατῶν, τοὺς διασκόρπισαν καὶ τοὺς κατεδίωξαν μέχρι τοῦ χωρίου Ἀγλαδοκάμπου· συνελαβὼν ἐξ αὐτῶν περίπου τῶν πεντήκοντα, ἐν οἷς ὁ διευθυντής, ὁ ὑπασπιστής καὶ ὁ γραμματεὺς τοῦ ἀποστατικοῦ σώματος τοῦ Καλλέργη. Οἱ στρατιῶται τῆς ἐθνικῆς δυνάμεως ἀπέκτισαν ἀρκετὰ πράγματα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ ἀξιο-

λογώτερα εἶναι ἐν σπαθί, καὶ εἰς ἵππος τοῦ ἰδίου ἀποστάτου Καλλέργη.

Ἡ φρόνησις, καὶ ἀγαθὴ διαγωγή, μετὰ τὰ ὅποια χαρακτηρίζεται ὁ εἰρημνικὸς Ἀρχηγὸς τοῦ ἱππικοῦ Χ. Χρήστος, συνετέλεσαν ἐπὶ πολὺ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν εἰς τοὺς ἐπικεικῆς σκοποὺς τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διότι, ἀντὶ νὰ ἐκδίδῃ διαταγὰς εἰς τοὺς στρατιώτας νὰ ἐχθροπρακτῶσι κατὰ τῶν διωκομένων, ἐπροσπῆθε μᾶλλον νὰ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοὺς ἰδίους ἀποπλανημένους στρατιώτας.

Τοιοῦτοτρόπως ἐματαιώθη τὸ ὀλέθριον κίνημα τοῦ ἀποστάτου Καλλέργη, καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατορθώσῃ ἔργον, τὸ ὅποιον ἠθέλεν ἐπιφέρει μεγάλαν κκοπραγίας περὶ τὰς διόδους ἐκεῖνας.

Ἐξ ἀναφορᾶς τοῦ Στρατηγοῦ Τσάμη Δ. Καρατάσιου.

Ἐκ Γκούρα τοῦ Φονιά, 21 Ἰουλίου.

Ἐνῶ κατὰ τὴν διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐτοιμαζόμεν νὰ κινήθω κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, καὶ μετέβην εἰς τὸ χωρίον Γκούρα τοῦ Φονιά διὰ νὰ συνάξω εἰς ἐν ὅλον τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου σῶμα, τὸ ὅποιον εἶχα διαμοιρασμένον εἰς τὰ χωρία πρὸς εὐκολίαν τῶν πολιτῶν εἰς τὴν τροφοδότησιν, ὁ ἐν Κανδύλα εὐρισκόμενος ἀντάρτης Ἀποστόλης Κωλοκοτρώνης κατὰ τὴν 19 τοῦ τρέχοντος μετ' 300 περίπου ἐκ τῶν ὁπαδῶν του, ἔχων μαζὶ του καὶ τὸν Δημήτριον Μπούκουραν καὶ Νάσιον Δαρειώτην, ἦλθον πολλὰ πρωὶ εἰς τὸ χωρίον Λαύκα, ὅπου ἦτον τοποθετημένον ἐν ἀπόσπασμα τοῦ Ταγματάρχου Καραμήτσου, καὶ τοὺς ἐτουφέκισαν αἰφνηδίνως. Οἱ ἐδικοί μας, ὡς ὀλίγοι, ἐδιάσθησαν καὶ ἐκλείσθησαν εἰς τὰς οἰκίας, οἱ δὲ ἐναντίοι τοὺς ἐπολιόρχησαν στανῶς.

Ἐγὼ μόλις εἰδοποιήθην τοῦτο πρὸς τὸ ἑσπέρας, καθότι οἱ ἐναντίοι εἶχαν πιάσει ὅλους τοὺς δρόμους, καὶ ἀμέσως ἔστειλα πρὸς βοήθειαν τῶν ἡμετέρων ἓνα ἀπόσπασμα ἀπὸ 50 στρατιωτικῶν μετὰ διαταγὴν μου, τοῦ νὰ πιάσωσι τὴν νύκτα τὸ χωρίον Καστανίαν, τὸ δὲ πρωὶ πρὸς τὰ ἡμερώματα νὰ βιβθῶσι κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, καθὼς καὶ οὕτως ἐπραξάν. Ἡ μάχη διήρκεσεν ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἀκαταπαύστως, τὴν δὲ ἀκόλουθον ἡμέραν, ἅμα ὅπου τὸ πρὸς βοήθειαν σταλὲν ἀπόσπασμα ἐκινήθη μετὰ ὀρμὴν καὶ ἀγανάκτησιν ἐναντίον των, οἱ ἀντάρται δὲν ἐδυνήθησαν ν' ἀντιέξωσιν, ἀλλ' ἐτράπησαν εἰς φυγὴν· οἱ δὲ ἡμέτεροι τοὺς κατεδίωξαν ἕως πλησίον τῆς Κανδύλας καὶ τοὺς ἔκαμαν νὰ διασκορπισθῶσιν ἐνθεν κακεῖθεν.

Ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπληρώθησαν καὶ ἐφονεύθησαν περίπου τοὺς εἰκοσι, ἐκ δὲ τῶν ἡμετέρων ἐπληρώθησαν τέσσαρες.

Εἶναι ἀπερίγραπτος ὁ ζῆλος καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν ἐν γένει τοῦ σώματός μου εἰς τὸ ν' ἀποκρούσωσι τοὺς ἀντάρτας.

Προσμένω σημερῶν τὴν χιλιάρχην Ἀποστολάρην ἀπὸ Ζάχρην, καὶ ἅμα φθάσῃ θέλω κινήσῃ διὰ τὰ μεθόρια τῆς Καρατσίνας, ἥτις εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀνταρσίας.

Ἐδοκίμασε κατ' αὐτὰς καὶ ὁ Γενναῖος Κωλοκοτρώνης νὰ εἰσβάλῃ ἐκ τῆς Σουλῆνας εἰς τὴν Τριπολιτσάν, ἀλλ' ἀπεκρούσθη μετὰ γενναιότητα ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τραπὲς εἰς φυγὴν ἔχασε πολλοὺς ἐκ τῶν στρατιωτῶν του.

Καὶ κατὰ τὰς ἐκ Μεσσηνίας δὲ εἰδήσεις, ὁ στρατηγὸς Ἡλίας Κατσάκος κατετρόπωσε τοὺς ἐκεῖ ἀναφανέντας συνωμότης τῶν ἀποστατῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Εκ Λονδίνου, 23 Ιουνίου. — Ἀδεται λόγος περὶ τῆς ἀνα-
μνηστεύσεως τοῦ Ναυάρχου Σὶρ Πούλντεν Μιλκνάλμου μετ' ἑνὸς
δικροῦ καὶ δύο κορβιτῶν, διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Ἀμβέρσαν.

Πάλιν διεδόθη σήμερον φήμη ἐν τῷ ἄρει ὅτι ἡ ἐκστρατεία
τοῦ Δον Πέτρου ἀπεβύχθη εἰς τὰ παράλια τῆς Πορτογαλλί-
ας. Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Τερκείρας τὴν 5 τοῦ
ἐνεστώτος.

— Σήμερον ἀνεχώρησεν ὁ λόρδος Λονδονδερρὶς εἰς τὴν Πιστούπολιν.
Κατὰ τὴν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἐκείνῃ διατριβὴν του θέλει ἰδεῖ
τὸν Πρέσβυς οὗτος, τί εἶναι δυνατόν νὰ κινήσῃ ὑπὲρ τῶν Πολλων-
ων. Νομίζομεν ὅμως εὐλόγως ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς τῆς
πρεσβείας του ἀναφέρεται εἰς τὰ περὶ τῆς Ὀλλανδίας, ἵσως
δὲ καὶ εἰς τὰ περὶ τοῦ Ρωσικοῦ δανείου, περὶ τοῦ ὁποίου
μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας μέλλει νὰ γένῃ συζήτηση ἐν τῇ Βουλῇ.

— Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Οὐασιάνων Συνεδρίου τῆς 21 τοῦ
ἐνεστώτος ὁ Μαρκίων Λονδονδερρὶς ἔκαμιν ἐρωτήσεις τινὰς εἰς
τὸν λόρδον Γραὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐξωτερικῶν τῆς
Ἀγγλίας σχέσεων. Ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς ἀπεκρίθη κατὰ τὸν
ἐξῆς τρόπον.

« Οὔτε συντεταγμένος εὐρίσκουμι διὰ ν' ἀποκριθῶ εἰς
τὰς ὑποίας με ἔκαμιν ἄρτι ἐρωτήσεις ὁ Μαρκίων Λονδονδε-
ρρὶς, οὔτε εἶμαι βέβαιος, ἂν ἐντελῶς τὸν ἐννίστα. Ἐφάνέρωσε
δὲ τὴν ὑποίαν ἔχει ἐλπίδα τοῦ νὰ δυνήθῃ νὰ τὸν δώσω
εὐχάριστον ἀπάντησιν· ἀλλ' ἐγὼ ἀπεκρίθην ἄλλοτε εἰς τὰς
ἐρωτήσεις αὐτοῦ τοῦ ῥήτορος χωρὶς ποτε νὰ τὸν εὐχαριστήσω,
ὥστε ἀπελπίσθην πλέον νὰ κατορθώσω τοῦτο οὔτε εἰς τὴν
παρούσαν περίστασιν, οὔτε εἰς καμμίαν ἄλλην.

« Ἀνέφερεν ὁ λόρδος Λονδονδερρὶς περὶ τῆς εἰς τὴν Ρωσίαν
πρεσβείας, τὴν ὑποίαν ἐπιφορτίζεται ὁσονοῦπω ἀνὴρ ἐκ τῶν γε-
νωτάτων συγγενῶν μου· ἐπρόσθεσε δὲ ὅτι, χωρὶς νὰ θέλῃ ν'
ἀνακατῶνεται πολλὰ θαθέως εἰς τὸν ἀπόρρητον σκοπὸν τῆς πρε-
σβείας ταύτης, εἶχεν ἀφορμὴν νὰ σογάζεται ὅτι εἶχον παρὰ τὴν
πλείστου λόγου ἄξιαι περιστάσεις, ὥστε νὰ ἀποκαταστήθῃ ἀναγ-
καῖον τὸ κίνημα τοῦτο εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Α. Μ. Ἐκαμιν
ἔπειτα τὰς παρατηρήσεις του ὁ εὐγενὴς Λόρδος περὶ τῶν
ἐν τῷ ἐτέρῳ συνεδρίῳ ἐκφωνηθέντων λόγων. Ἀληθῶς, δὲν
φρονῶ ὅτι κἀθημαι εἰς τὰς ἐδρας ταύτας διὰ νὰ συμβουλευ-
ωμι περὶ τοῦ πρέποντος τῶν ἀλλοτῶν λαλομένων λόγων,
δὲν λυποῦμαι ὅμως ὅτι με ἔχορήγησεν ὁ εὐγενὴς Λόρδος τὴν
ἀφορμὴν τοῦ νὰ ὁμολογήσω ὅτι δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπεύθυνος
ἡ Κυβέρνησις, διόσα διαφρεύουν τοὺς ῥήτορας ὁμιλοῦντας δι'
ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῶν ὄνομα. Ἀνακριθὲν σογά-
ζομαι πρέπον νὰ περιορίζεται τις εἰς κῆπον σέβας, ὅταν ὁμιλῇ
περὶ τῶν ἀλλογενῶν ἡγεμόνων· ὁμολόγησα τὸ ἄξιωμα τοῦτο
ἄλλοτε, καὶ ὁρεῖλω θεοχάως ν' ἀπικρούσω πᾶσαν ὁμιλίαν
ἀντιβαίνουσαν εἰς αὐτό. Τοιοῦτον ὕψος εἶναι ἀνάρμοστον εἰς
τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς Βουλῆς, ἐλάττει τὰ συμφέροντα τοῦ
ἔθνους, ἀπεργάζεται δυσκολίας ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπῆρχον διόλου,
καὶ ἐπιβαρύνει τὰς ἤδη ὑπαρχούσας.

« Εἶπεν ὁ λόρδος Λονδονδερρὶς, καὶ μετὰ λόγου, ὅτι,
ἐνόσω μένουσιν ἀναποράσιστα τὰ Βελγικὰ πράγματα, ἡ
εἰρήνη τῆς Εὐρώπης εἶναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἐπιφοβός. Κατανοῶσα τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἡ Κυβέρνη-
σις τῆς Α. Μ., ἀνεκδύτως ἐζήτησεν ἀπ' ἀρχῆς τῶν δια-
πραγματεύσεων τούτων νὰ τὰς φέρῃ εἰς ταχὺ καὶ εὐ-
τυχὲς πέρας, τὸ ὅποιον νὰ εὐχριστήσῃ ὅλων τῶν ἐνε-

χομένων τὰ συμφέροντα, καὶ νὰ βεβαιώσῃ τὴν διατήρη-
σιν τῆς εἰρήνης. Βιάζομαι δὲ νὰ ὁμολογήσω, ἂν καὶ με λυ-
πῶν μου, ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὲν ἐτελείωσαν,
καὶ ὅτι σφόδρα ἐπιποθῶ τὴν ἡμέραν, κατ' ἣν νὰ ἔλθῃ νὰ
ἀναγγεῖλω τὸ αἶσιον τοῦτο νέον εἰς τὸ Συνέδριον. Κατὰ δὲ τὴν
ἐνεστώσαν κατὰστασιν τῶν πραγμάτων δὲν με συγχωρεῖ ἡ
εὐπρέπεια καὶ τὸ χρέος μου νὰ λαλήσω πλείυτερον.

« Ὁ λόρδος Λονδονδερρὶς ὁμίλησε με μέγαν θαυμασμὸν
διὰ τὴν διαγωγὴν τοῦ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλέως· ἐγὼ μὲν
δὲν θέλω εἰπεῖ τίποτε, εὐρίσκω ὅμως πολλὰ παράδοξον τὴν
ὁμιλίαν ταύτην εἰς τὸ στόμα ἀνθρώπου, ὅστις λέγει ὅτι εἶναι
φίλος τῆς εἰρήνης, καὶ κηρύττει τρανῶς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ
ἴδῃ ἐκπεραιωμένας τὰς διαπραγματεύσεις. Δὲν δύναται νὰ
γνωρίζῃ τὰ γεγονότα ὁ εὐγενὴς λόρδος, λέγων δὲ ὅτι ἡ Ὀλ-
λανδία ἔχει δίκαιον, διακηρύττει ὅχι ὀλιγώτερον ὅτι ὅλαι αἱ
ἄλλαι δυνάμεις ἔχουν ἄδικον. » (Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.)

— Αὐτόθεν, 24 Ιουνίου. — Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Τα-
χυδρόμον τὰ ἐξῆς.

« Χθὲς συνήλθε τὸ Συμβούλιον διὰ νὰ συσχερθῇ περὶ τῆς
ἀποκρίσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ὀλλανδίας εἰς τὸ τελευταῖον
Πρωτόκολλον.

« Ὁ λόρδος Πάλμερστον καθυπέβαλεν ἐνώπιον τοῦ συλλό-
γου τὸ πολλοῦ λόγου ἄξιον τοῦτο ἔγγραφο, καὶ ἠκολούθη-
σε μεγάλη σύσκεψις, ἀλλ' ὅμως τίποτε δὲν ἀπεφασίσθη πε-
ρὶ τῆς διαγωγῆς, τὴν ὑποίαν πρέπει νὰ τηρήσῃ τὸ Συμβού-
λιον. Σήμερον θέλει γένει νέα συνεδρίασις, καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ
μεταξὺ ὁ ἔκτακτος Πρέσβυς τοῦ Βελγίου θέλει πιθανῶς συν-
εντευχθῇ μετὰ τοῦ λόρδου Πάλμερστον καὶ δημοποιήσῃ
εἰς αὐτὸν τὰς βουλὰς τοῦ Βασιλέως του, τὸ Συμβούλιον θέ-
λει ἐρεθῇ εἰς κατὰστασιν, ὥστε νὰ ἀποφασίσῃ χωρὶς ἄλλης
βραδύτητος. Δὲν προσδοκῶμεν ὅμως θετικὴν τινὰ ἀπόφασιν.
Οἱ Βέλγιοι φαίνονται ὅτι εἶναι οἱ μόνοι, οἵτινες ἐπιθυμοῦν
ταχεῖαν διάλυσιν τῆς ὑποθέσεως.

« Ἡ ἀπάντησις τοῦ Βασιλέως τῶν Κάτω-Χωρῶν εἶναι
σχενοτενὴς μὲν, ἐπιδεξιῶς δὲ γεγραμμένη. Ἡ Α. Μ. ἐπα-
νελαμβάνει ὅλα τὰ παλαιὰ ἐπιχειρήματά του διὰ ν' ἀπο-
δείξῃ ὅτι δὲν ἔγεινεν αὐτὸς αἴτιος τῆς διαχωρίσεως τοῦ Βελ-
γίου, καὶ δὲν ἔχει διὰ τοῦτο ἄδικον. Συντόμως δὲ, ἡ ἀπό-
κρισίς του εἶναι εἰρηνικὴ, ἂν καὶ στερεά. Συγκρατεῖται εἰς
τὰς περὶ τῆς γῶρας διατάξεις τὰς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου προ-
τεθείσας, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ νὰ διαπραγματευθῇ κατ' εὐθείαν
μετ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ μετὰ τοῦ Βελγίου, καὶ ἀποποιῖται,
νομίζομεν, νὰ εὐκαιρώσῃ τὴν Ἀμβέρσαν, καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ
καμμίαν τῶν συμφωνιῶν τῆς συνθήκης τῶν περὶ τὴν γῶραν
ἀναφερομένων πρὶν ἢ τὸ Συμβούλιον τὸν ἐγγυηθῇ κατ' εὐ-
θείαν διὰ τὸ δάνειον.

« Τοιαῦτα εἶναι, ὡς βεβαιούμεθα, τὰ κυριώτερα μέρη τῆς
ἀποκρίσεως. Ἀφίνοντες δὲ κατὰ μέρος τὰς διαμαρτυρήσεις
καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, εὐρίσκομεν ὅτι ἀφίνει τὴν ὑπόθεσιν
ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου ἦτον. Ἀλλ' ὅμως διακηρύττει πάντοτε
τὸ Συμβούλιον ὅτι ἐλπίζει εὐχάριστον συμβιβασμὸν, ἂν καὶ
θελῇ ν' ἀπορρίψῃ τὴν ὑποίαν κἀμιν εἰς αὐτὸ πρότασιν ὁ
τῆς Ὀλλανδίας Βασιλεὺς τοῦ νὰ διαπραγματευθῇ ἀμέσως
μετ' αὐτοῦ. Ἐὰν οἱ Βέλγιοι δὲν δεγθῶσι τὴν ἀναβολὴν,
ἡμεῖς δὲν βλέπομεν πᾶσα ἔχοντα ἡμεῖς τὰ ἐπιχειρή-
ματα μετὰ τρόπον εὐχάριστον. »

30. 30 Ιουλίου 1832.

ΕΤΟΣ Α.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, — ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ.

ΕΘΝΙΚΗ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΛΗΣ.

Ετήσια, Φ. 20.

Εξαμηνιαία 18.

Τριμηνιαία 9.

Αί συνδρομαί γίνονται, ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Πράξεις τῆς Συνελεύσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ Β΄.

Ἡ κατὰ συνέχειαν Δ' Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις,

Λαβοῦσα εἰς σκέψιν τὴν ἐκθεσιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέως, γεγραμμένην τὴν 16 τοῦ φθίνοντος καὶ ἀναγγέλλουσαν τὴν παρὰ τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος Κραταιῶν Μοναρχῶν ἐκλογὴν τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος, τοῦ δευτεροτόκου Βασιλῆυπαίδος τῆς Βαυαρίας ὈΘΝΟΣ, εἰς τὸν Ἑλληνικὸν θρόνον·

Λαβοῦσα ὅσα ἀκολούθως ὁ αὐτὸς Γραμματεὺς προφορικῶς ἀνήγγειλεν, ἀφορῶντα τὴν συνθήκην τῆς 7 Μαΐου τοῦ παρόντος ἔτους·

ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 23 Ιουλίου 1830 ὑπ' Ἀρ. 92 διάγγελμα τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος· θεωροῦσα ὅτι ἡ γνώμη καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐκφράσθησαν ἤδη ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ταύτης·

Κατὰ τὸ Γ' ἄρθρον τοῦ Α' ψηφίσματος τῆς ἐν Ἀργεὶ Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, γεγραμμένον τὴν 22 Ιουλίου 1829·

Ψηφίζει τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναγνωρίζουσι καὶ ἐπικυροῦσι τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ δευτεροτόκου Βασιλῆυπαίδος τῆς Βαυαρίας ὈΘΝΟΣ ἀναγορευμένου Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος.

2. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων καὶ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου. Ἐν πρωτότυπον αὐτοῦ, φέρον τὰς ἰδιοχειροῦς ὑπογραφὰς τῶν Πληρεξουσίων τοῦ Κράτους, θέλει διατηρηθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα, ἕτερον δὲ ὅμοιον θέλει πεμφθῇ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Προνοίᾳ, τῇ 27 Ιουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ.

Βασιλεῦ!

Τὸ μέγα ἔργον τῆς Ὑψηλῆς Συμμαχίας, εἰς αὐτὴν ἤδη τῆς 6 Ιουλίου τὴν συνθήκην προκατηγγεγμέναν, ἐπληρώθη τέλος πάντων ἐπὶ τὸ αἰσιώτερον διὰ τῆς εὐτυχῆς ἐκλογῆς τοῦ Πρίγκιπος ὈΘΝΟΣ, δευτεροτόκου υἱοῦ τῆς Υ. Μεγαλειότητος, ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Χάρις, μυριάκις χάρις εἰς τὸν τὰ πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον διεξάγοντα Θεόν! ἐπληρώθησαν δὲ καὶ αἱ εὐχαὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἰδόντος δικαίως εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην ἐξ ἐνὸς μέρους τῶν πολυετῶν καὶ πολυδύσκολων ἀγώνων τοῦ τὸ αἶσιν τέρμα, ἀφ' ἑτέρου δὲ, τὴν ἀρχὴν

τῆς ἀδικαίεστου εἰς τὸ μέλλον ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας τοῦ ὑπὸ τὴν ἀδιάρρηκτον αἰγίδα τῶν Νόμων.

Οἱ ἀντιπροσωποῦντες τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ἀκριβεῖς τῶν θελήσεών του διεκδιβασταὶ, σπεύδουν, εἰς πλήρη καταστημένοι συνέλευσιν, νὰ προοιμιάσωσι τὰς ἐμβριθεῖς τῶν ἐργασίας μὲ τὴν πασιφανῇ ἐπικύρωσιν τῆς ὕψηλῆς τῶν Συμμάχων Δυναμειῶν ἀποφάσεως, καὶ μὲ τὴν σύγχρονον πρόσκλησιν τοῦ προορισθέντος νὰ λαμπρύνῃ τὸν ἀρτιπαγῆ θρόνον τῆς Ἑλλάδος, τοῦ εὐτυχοῦς γόνου καὶ κληρονόμου τῶν βασιλικῶν ἀρετῶν τῆς Υ. Μεγαλειότητος.

Ἐνῶ δὲ ἀναπέμπουσι μετὰ βαθυτάτης ὑποκλίσεως τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστήσεις τῶν πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, τοὺς εὐεργέτας καὶ προστάτας τῆς Ἑλλάδος, ἕνεκα τῶν ὑπὲρ αὐτῆς σωτηρίων ἀποφάσεών των, χρέος τῶν ἱερῶν ἐπίσης νομίζουσι τὸ νὰ κατευθύνωσι καὶ πρὸς τὸν θρόνον τῆς Υ. Μεγαλειότητος τὰς αὐτὰς τῆς ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης των ὁμολογίας ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἔδειξε πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπαθείας ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ αὐτῆς ἀγώνος· ἐνταυτῷ δὲ νὰ ἱκετεύωσι τὴν Υ. Μεγαλειότητα καὶ διὰ νὰ ταχύνῃ τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλλήνων πολέμικτον ἀφίξιν τοῦ Βασιλέως των, ἢ τὴν τοῦ Τοποτηρητοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸ παρόν.

Ναὶ, Μεγαλειότατε Βασιλεῦ! τὸ ἔθνος ὅλον μὲ ἀνοιχτὰς ἀγκάλας προσμένει νὰ δεχθῇ τὸν ὑπέρτατον ἀρχηγόν του· τὸν προσμένει ὡς προδιδαστὴν τῆς εὐτυχίας του, ὡς ἐγγυητὴν καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν ἐλευθεριῶν του, ὡς ἄγγελον τῆς διαρκοῦς εἰρήνης καὶ ὁμονίας· οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν του ἐπικαλούμενοι, δὲν εἶναι κυρίως πλὴν τὰ ὄργανα τῆς μετοχετεύσεως τῶν κοινῶν εὐχῶν, τῆς γενικῆς ἐπιθυμίας.

Εἴθε αἱ εὐχαὶ αὗται νὰ εἰσακουσθῶσιν! εἴθε τοῦ νέου ἀσέρος ἡ ἐμπάνσις ὁσονούπω νὰ καταυγάσῃ τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς Ἑλλάδος! ἄξιον τοῦ προορισμοῦ τῆς διευθυντῆς πέποιθεν ὅτι εὖρεν ἡ ἀναγεννωμένη πατρίς τῶν Σολῶνων, τῶν Πλατῶνων καὶ τῶν Περικλέων, καὶ αἱ Μοῦσαι σκιρτῶσαι ἤδη εἰς τὸν Ἑλικῶνα ἀπεκδέχονται τὸν κραταῖον αὐτῶν προστάτην.

Ἐν Προνοίᾳ, τῇ 27 Ιουλίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΟΝ ΑΝΑΚΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Βασιλεῦ!

Ἐπευφήμησεν ὅλον τὸ ἔθνος εἰς τὴν παρὰ τῶν Σ. Συμμάχων γενομένην εὐτυχῇ ἐκλογὴν τῆς Υ. Μεγαλειότητος ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, καὶ πολλὰ κοινότητα ἀπέφρασαν ἤδη προλαμβάνουσαι τὰ αἰσθήματα τῆς ἀνταλλαγῆς καὶ εὐγνωμοσύνης των δι' αὐτὴν τὴν ὕψηλὴν πράξιν.

Πάντη συμφωνοί με την γενικήν θέλησιν, καὶ τῶν κοινῶν ἡγῶν πιστοὶ διερχόμενοι οἱ Πληρεξούσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους, ἐρχονται σήμερον, ἐν ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ἔργα τῶν ἐκλογῶν, νὰ ἐπικυρώσωσι πασιφανῶς τὴν ἐκλογὴν τῆς Υ. Μεγαλειότητος ὡς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἐσώκλειστον ψήφισμα ἐμφαίνει τὴν ἐπίσημον καὶ καθ' ὅλους τοὺς νομίμους τύπους διενεργημένην πράξιν τῆς περὶ τῆς ὁ λόγος ἐπικυρώσεως τῶν.

Δὲν μένει δὲ ἄλλο ἤδη εἰς τοὺς Πληρεξουσίους εἰμὴ νὰ ἐπιβεβαιώσωσι τὴν ταχεῖαν ἀφίξιν τῆς Υ. Μεγαλειότητος, ἢ τὴν τοῦ Τοποτηρητοῦ αὐτῆς, ἐν τῷ μέσω τῶν Ἑλλήνων, πεποιθότες ὅτι ἡ παρουσία ἡμῶν θέλει εἶσθαι ἐξ ἑνὸς μέρους τὸ τέρμα ὅλων τῶν δεινῶν περιπετειῶν, εἰς ὅσας πολυετὴς ἀγῶν καὶ προσωρινότης τῆς Κυβερνήσεως καθυπέβαλον τὴν Ἑλλάδα, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ σύνθημα τῆς ἐπὶ τὸ κρείττον ἐσωτερικῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων, καὶ τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν Συνταγματικῶν Νόμων.

Ἐν Προνόια, τῇ 27 Ἰουλίου 1832.

Ο Πρέεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Ἀντιπρέεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΗΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΣ ΤΡΕΙΣ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ ΑΥΛΑΣ

Ἡ κατὰ συνέχειαν Δ' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις.

Μοναδικὴ εἰς τὰ χρονικά τοῦ κόσμου εἶναι ἡ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος σεπτὴ Συμμαχία, ἀξία τῶν Ἀνάκτων, οἱ ὅποιοι τὴν συνέδεσαν καὶ εὐτυχῶς ἐξεπεραίωσαν, ἀξία τοῦ αἰῶνος, καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ ἀξία, τολμῶμεν νὰ εἰπωμεν, καὶ τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὑποῖον καρτερῶς ὑπέστημεν.

Ὅσάκις εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς τοιαῦτα πολιτικῆς μεταβολῆς φαινόμενα θὰ παρουσιάζωνται, ἡ ἱστορία θέλει δακτυλοδεικτεῖ τὴν Συμμαχίαν ταύτην εἰς παράδειγμα. Ἡ ὑγιὲς πολιτικὴ θέλει ἐπωφελεῖς τὴν συμβουλευέσθαι, καὶ ἡ φιλανθρωπία θέλει τὴν ἐπιτελεῖσθαι, ὅταν θὰ συνηγέρη πρὸς τὰς Αὐλὰς ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης πασχούσης ἀνθρωπότητος· καὶ δὲ Ἕλληνες καὶ οἱ νῦν καὶ οἱ τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, μακαρίζοντες ἑαυτοὺς ὡς ἀπολαυθέντες τὰ καλὰ, ὅσα ἡ Συμμαχία ἐπεδαψίλευσεν εἰς αὐτοὺς, θέλουσι διατηρεῖ ἀνεξάλειπτα τὰ πρὸς τοὺς εὐεργέτας τῶν βαθεῖα τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν αἰσθημάτων.

Οἱ Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους χαίρουσι χαρὰν μεγάλην ἐκφράζοντες τὰ αισθηματικά τῶν εὐκρινῶς καὶ πανδηρῶς, καθ' ἣν μαχίστα σιγὴν πληροφοροῦνται ὅτι τὸ ὑπέρμακα καὶ ὑπερλαμπρὸν ἔργον τῆς Συμμαχικῆς ἀποπερατώθη εὐτυχῶς διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος ἀναβάσεως τοῦ δευτεροτάτου Βασιλοπνεύματος τῆς Βασιλείας ΘΕΟΔΩΡΟΣ, καὶ εἶναι ἐνέλπιδες ὅτι ἡ καλοκἀγαθὴ Συμμαχία θέλει ἀξιώσει νὰ δεγθῇ εὐμενῶς τὴν πασιφανῆ ταύτην εὐγνωμόνα προσφορὰν τῶν.

Ἐν Προνόια, τῇ 27 Ἰουλίου 1832.

Ο Πρέεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Ἀντιπρέεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΗΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑ Γ'.

Ἡ κατὰ συνέχειαν Δ' Ἑθνικὴ τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις,

Θεωροῦσα ὅτι τὸ ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως δὲν

εἶναι εἰμὴ συμπλήρωμα τῆς ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1828 πράξεως τῆς Βουλῆς, καὶ τοῦ πρώτου ψηφίσματος τοῦ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1828.

Θεωροῦσα ὅτι τὸ συμπληρωματικὸν ἐκεῖνο ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Συνελεύσεως δὲν ἀναφέρει περὶ τοῦ χρόνου τῆς νομίμου παύσεως τῆς Γερουσίας, κατὰ δὲ τὴν προμνημονευθεῖσαν πράξιν τῆς βουλῆς καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1828, τὸ συμβούλιον τοῦτο παύει τὰς ἐργασίας του, ἅμα ἡ Ἑθνικὴ Συνέλευσις ἀρχίσῃ τὰ ἔργα τῆς.

Ψηφίζει τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρον 1. Τὸ Συμβούλιον τῆς Γερουσίας παύει τῶν ἔργων του ἀπὸ τῆς σήμερον.

2. Ο Πρέεδρος καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Γερουσίας θέλουσιν παραδώσει τὰ ἀρχεῖα καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ συμβουλίου τοῦτο εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας ἀμέσως.

3. Τὸ παρὸν ψήφισμα θέλει καταχωρισθῇ εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων, θέλει δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐνεργηθῇ. Ἐν Προνόια, τὴν 27 Ἰουλίου 1832.

Ο Πρέεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Ἀντιπρέεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν Πληρεξουσίων.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΗΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Συνεδρίασις 5, Ἰουλίου 20.

Προεδρεῖ τοῦ Κ. Π. ΝΟΤΑΡΑ.

1. Ἀνεγνώσθησαν τὰ γθεσιν ἀπρακτικά, καὶ ἐπιδιορθωθέντα ἐνεκρίθησαν.

2. Ἀνεγνώσθη ἐξυπαρχῆς κατὰ παράγραφον ἡ πρὸς τὸ πνελλήνιον προκήρυξις, καὶ λαβούσα τὰς ἀναγκαίας καὶ τελευταίας ἐπιδιορθώσεις ἐνεκρίθη νὰ ἐκδοθῇ, ὡς ἔπεται.

[Ὁρα Ἑθν. Ἐφ. Ἀρ. 27 - 28.]

3. Ἀνεγνώσθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 1 τῶν εἰσερχομένων πρότασις τοῦ Κ. Γ. Αἰλῆ, Πληρεξουσίου τοῦ Καρπενησιῦ, δι' ἧς γνωμοδοτεῖ νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ τις, διὰ νὰ συμπράξῃ εἰς τὸν περὶ ἐνώσεως σκοπὸν ἀνεγνώσθη ὡσαύτως καὶ ἡ ὑπ' Ἀρ. 5 τῶν εἰσερχομένων πρότασις τοῦ Κ. Τάτση Μιχαήλ, Πληρεξουσίου τοῦ Ξηρομῆρου, σύμφωνος μετὰ τὴν ἀνωτέρω, καὶ ἀμφοτέρω ἀνεβλήθησαν εἰς τὴν ἀκόλουθον συνεδρίασιν.

4. Ἀνεγνώσθη ὡσαύτως καὶ τὸ περὶ λήτης ψήφισμα, καὶ μετὰ τινὰς ἐπιδιορθώσεις ἐνεκρίθη, καὶ καταχωρίσθη εἰς τὸν κώδικα τῶν ψηφισμάτων ὑπ' ἀρ. Α'.

5. Κατὰ τὴν ἡμερήσιον διάταξιν τὰ ἀντικείμενα τῆς αἰρινῆς συνεδριάσεως θέλουσιν εἶσθαι· α' ἡ παρουσία τῶν κατὰ τὴν γ' συνεδρίασιν προαπορισθέντων ἐγγράφων· β', ὁ διορισμὸς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συντάγματος.

Ο Πρέεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

Ο Ἀντιπρέεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

(Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.)

Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΗΛΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 329.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜ. ΕΚΠΑΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τὸν Αἰδεσιμώτατον Κύριον Ἰωάννην Κίγγ.

Εὐχαρίστως ἀπεδέχθη ἡ Γραμματεία αὕτη τὰ 678 ἀντίτυπα τῶν παιδαγωγικῶν βιβλίων, ἐξ ὧν ἡ μὲν φιλοφωροῦσα ἑταιρεία τῆς πατρίδος σκεπτικῶς ἐκτιμᾷ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἑλλάδος, ὑμεῖς δὲ Αἰδεσιμώτατε Κύριε, ὡς ἐπὶ τροπὴς τῆς σεβαστῆς ἐκπαιδευτικῆς ταύτης, εὐχεστέηται νὰ